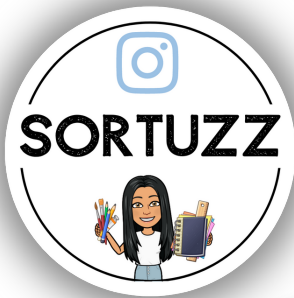

TESTUEN ULERMENA

UDA

"UDAKO ABENTURAK"

Naturaz inguratutako leku edere batean, udako kanpamentu bat zegoen, barre-algaraz eta dibertimenduz beteta. Haurrak hunkituta iristen ziren, motxak gogotsu eta jakin-min ez beteta zituztela.

Lehen egunetik, haurrek elkar ezagutu eta lagunak l hartu ziren. Elkarrekin, zuhaitzez inguratutako bidezidorak arakatu zituzten, eta animalia basatien aurkitu zituzten beren habitak naturala. Landareak eta zarrak ibaztu zituzten, haiekin kontatu entzun zituzten eta euraren ondoren sortzen ziren ostadorak ikusi zituzten.

Kanpamentuan, egunero jarduerak zuzaragarriz bete ziren. Haurrek aire zabaleko liralak egiten zituzten, sokak jolastzen ziren eta talde-joko dibertigarrien parte hartzen zuten. Arte-tallerak ere bazituzten, margotzeko, eskulanak egiteko eta irudimena hegazten zutenak.

Gauetan, denak su baten inguruan bilzen ziren. Abesti herrikoiak abesten zituzten, misteriozko istorioak kontatzen zituzten eta janari erre goxak partekatzen zituzten. Izanek distira egiten zuten zeru ilunean, eta haurrak izakizuten kuzkurten ziren, bihurtuak ziren zain zutenagatik hunkituta.

Udako kanpamentuan haurrek elkarrekin lan egiten, asurak izaten eta naturaren edertasuna estimatzen ikasten zuten. Baitako irauzgo zuten oroitzeak eta denboraren indartuko ziren lagunak sortzen zituzten.

Uda amaieran, haurrak trisuraz agurtu zuten elkar, baina baita esker onez ere, bizitako esperientzia guztiarekin. Datoren urtean itxialdi zuzela aginduta zuten, udalokulak bakarrik esan zituzten abenturak eta emozioak beratzeko.

Eta herriko, kanpamentuak alde egiten zuten bitartean, udako izpiritu eta lagun berriekin une ahaztuzko partekatu izanaren zain zuzerantzen berekin.

"UDAKO GARAI MAGIKOA"

Behin eguzki distiratsua bat zegoen zeru urdinean, haur guztiak imbare egiten ziren. Uda zen eta denak zeuden zoroan. Egunkari luzeak eta dibertimenduz beteak ziren.

Haurrak koma eta salko zabalitzen ziren, tximeleta distiratsuz atzetik. Lagunekin hondartzako hondametan jolastzen ziren, gazteluak eraikitzen eta itas maskorak bilduz.

Udako azken eguneko barne zekaren. Haurrek zapore gozokak, hala nola mamubia, baimila eta txakalero. Izozkia urtu egiten zen eguzki epelaren azpian bizkor, baina horiek ere barre gehiago eragiten ziren.

Amatzaileak magikoak ziren udan. Haurrak koma zabalitzen zela berdeetan, burbulda flotatzen zirela atzetik. Salko eta barre egiten zuten burbuldeak airean desagertzen ziren.

Gauetan, udak ilargi bete distiratsua zekaren, eta milaka izar distiratsua zekaren. Haurrak manta leunetan kuzkurten ziren eta istorioak kontatzen zituzten lal geratu aurretik.

Uda jolasteko, esploratzeko eta lagun berriak egiteko garaia zen. Egunkari epelak eta abenturaz beteak ziren. Haurrak hunkituta zeuden datoren udaren zain, beti une zoroan zirela eta oroitzeak abenturak ekarri zituztela jakinda.

1. Zer jardueraz gozatu zuten haurrak udan partean?

2. Zer egiten zuten haurrak hondartzan udan?

3. Zein zen uneko postrerik gozokiena udan?

4. Zer nahi dute haurrak udan zela berdeetan?

5. Historiaren arabera, zer gertatzen da zeruaren udako gauetan?

"UDAKO MUNSTROA"

Bazen Max izeneko munstro bat, bere itxura lardetsua gorabehera, biltzaile atsegina zuena eta udan gurtzen zuena. Max baso ilan eta hostoak botatzen bizi zen, baina triste sentitzen zen beti, ezin zuelako eguzkia, hondartzak eta udak eskaintzen zituen abentura guztiak gozatu.

Maxek izugarri maite zituen urne barre-algaraz uretan eta barbaoko usaino airean. Hareazko gazteluak eraikitzea eta zela berdeetatik koma ibiltzea zuen amets, baina ino ez zitzaion hurbiltzen aurkitutako zela urte zutelako.

Egun batean, Maxek erabaki zuen ezin zela bere kabuzalari eskutatuta jarraitu, denak udaz gozatzeko ari ziren bitartean. Beldurari aurre egiteko erabaki zuen, eta gurtzi erakutsi ziren ez zela batere arriskutsua. Lorezko alondorarik onenak jantzi zuen, eta irribarre handi bat egin zuen aurpegian.

Max herriarantz aurratu zen, eta hasieran jendea ikaratu egin zen hura ikustean. Baina Maxek ahots leun eta atseginez hitz egin zuen, udu maite zuela esan zuten, eta dibertimendu eta adiskidetasun pixka bat besterik ez zuela nahi. Umeak, jakin-min ez adarretu, polki-polki hurbildu zitzaizkion.

Maxek kaltegabea zela konturatu ziren. Istoria dibertigarriak kontatu ziezakiezen eta errazkiak egiten irakatsi ziren. Haurrak esko dibertitu ziren berarekin, eta konturatu arak ez direla beti dirudienak.

Maxek herriko munstroak maitea bihurtu zen. Haurrak beren jolasetara gonbidatu zuten kiak partekatu zituzten elkarrekin. Maxek, azkenean, udaz gozatu ahal izan zuen, eta istu zituen gaitzak ez zituen.

Maxek aurrera egin ahal, Max konturatu zen benetako edertasuna pertsonen barnean eta ez zuela axola kargari nola ikusten ziren. Maitasunak eta adiskidetasunak ez dituela ezagutzen ikusi zuen, eta denek merezi dituela maitatutako eta onartutako zekera.

Maxek aurrera, Max udako baselako bihurtu zen, haurrak zaindaz eta urteko gararik gaitzak ez zituzten. Haurrak, denak gozatu zituzten bitartean, Maxek, azkenean, udaz gozatu ahal izan zuen, eta beren bakoitzean, denak gozatu zuten nola munstro iletsu eta atsegin batek eta onarpenaren benetako esanahia erakutsi ziren.

"UDAKO ONDO PASATZEA"

Udako azken eguneko barne zekaren. Haurrak zapore gozokak, hala nola mamubia, baimila eta txakalero. Izozkia urtu egiten zen eguzki epelaren azpian bizkor, baina horiek ere barre gehiago eragiten ziren.

Amatzaileak magikoak ziren udan. Haurrak koma zabalitzen zela berdeetan, burbulda flotatzen zirela atzetik. Salko eta barre egiten zuten burbuldeak airean desagertzen ziren.

Gauetan, udak ilargi bete distiratsua zekaren, eta milaka izar distiratsua zekaren. Haurrak manta leunetan kuzkurten ziren eta istorioak kontatzen zituzten lal geratu aurretik.

Uda jolasteko, esploratzeko eta lagun berriak egiteko garaia zen. Egunkari epelak eta abenturaz beteak ziren. Haurrak hunkituta zeuden datoren udaren zain, beti une zoroan zirela eta oroitzeak abenturak ekarri zituztela jakinda.

Udako azken eguneko barne zekaren. Haurrak zapore gozokak, hala nola mamubia, baimila eta txakalero. Izozkia urtu egiten zen eguzki epelaren azpian bizkor, baina horiek ere barre gehiago eragiten ziren.

Amatzaileak magikoak ziren udan. Haurrak koma zabalitzen zela berdeetan, burbulda flotatzen zirela atzetik. Salko eta barre egiten zuten burbuldeak airean desagertzen ziren.

Gauetan, udak ilargi bete distiratsua zekaren, eta milaka izar distiratsua zekaren. Haurrak manta leunetan kuzkurten ziren eta istorioak kontatzen zituzten lal geratu aurretik.

Uda jolasteko, esploratzeko eta lagun berriak egiteko garaia zen. Egunkari epelak eta abenturaz beteak ziren. Haurrak hunkituta zeuden datoren udaren zain, beti une zoroan zirela eta oroitzeak abenturak ekarri zituztela jakinda.

"UDA KO GARAI MAGIKOA"

Behin eguzki distiratsu bat zegoen zeru urdinean, haur guztiei irribarre egiten ziena. Uda zen eta denak zeuden zoriontsu. Egunak luzeak eta dibertimenduz beteak ziren.

Haurrak korrika eta saltoka zebiltzaten parkean, tximeleta distiratsuen atzetik. Lagunekin hondartzako hondarretan jolasten ziren, gazteluak eraikiz eta itsas maskorrak bilduz.

Udak izozki goxoen barrea zekarren. Haurrek zapore gozoak, hala nola marrubia, bainila eta txokolatea. Izozia urtu egiten zen eguzki epelaren azpian bizkor, baina horrek are barre gehiago eragiten zien.

Arratsaldeak magikoak ziren udan. Haurrak korrika zebiltzan zelai berdeetan, burbuila flotatzaileen atzetik. Salto eta barre egiten zuten burbuilek airean desagertzen ziren.

Gauean, udak ilargi bete distiratsua zekarren, eta milaka izar distiratsu zeruan. Haurrak manta leunetan kukutzen ziren eta istorioak kontatzen zituzten lo geratu aurretik.

Uda jolasteko, esploratzeko eta lagun berriak egiteko garaia zen. Egunak epelak eta abenturaz beteak ziren. Haurrak hunkituta zeuden datorren udaren zain, beti une zoriontsuak eta oroitzapen ahaztezinak ekarriko zituela jakinda.

1. Zer jardueraz gozaten zuten haurrek udan parkean?

---

2. Zer egiten zuten haurrek hondartzan udan?

---

3. Zein zen umeen postrerik gogokoena udan?

---

4. Zer nahi dute haurrek udan zelai berdeetan?

---

5. Historiaren arabera, zer gertatzen da zeruan udako gauetan?

"UDAKO ABENTURAK"

Naturaz inguratutako leku eder batean, udako kanpamentu bat zegoen, barre-algaraz eta dibertimenduz betea. Haurrak hunkituta iristen ziren, motxilak gogotsu eta jakin-minez beteta zituztela.

Lehen egunetik, hurrek elkar ezagutu eta lagunak l hurto ziren. Elkarrekin, zuhaitzez inguratutako bidezidorrak arakatu zituzten. eta animalia basatiak aurkitu zituzten beren habitat naturalean. Landareei eta izarrei buruz ikasi zuten, txorien kantua entzun zuten eta euriaren ondoren sortzen ziren ostadarrak ikusi zituzten.

Kanpamentuan, egunero jarduera zirrara garritz beteta zegoen. Hurrek aire zabaleko kirolak egiten zituzten, sokan jolasten ziren eta talde-joko dibertigarrietan parte hartzen zuten. Arretailerrak ere bazituzten, margotzeko, eskulanak egiteko eta irudimena hegan egiten uzteko.

Gauetan, denak su baten inguruan biltzen ziren. Abesti herrikoiak abesten zituzten, misteriozko istorioak kontatzen zituzten eta janari erre goxoak partekatzen zituzten. Izarrek distira egiten zuten zeru ilunean, eta haurrak lozaketan kuzkurtzen ziren, biharamunean zain zutenagatik hunkiturik.

Udako kanpamentuan hurrek elkarrekin lan egiten, ausartak izaten eta naturaren edertasuna estimatzen ikasten zuten. Betirako iraungo zuten oroitzapenak eta denborarekin indartuko ziren lagunak sortzen zituzten.

Uda amaieran, hurrek tristuraz agurtu zuten elkar, baina baita esker onez ere, bizitako esperientzia guztiengatik. Datorren urtean itzuliko zirela agindu zuten, udalekuak bakarrik eskain zitezkeen abenturak eta emozioak berpizteko.

Eta horrela, kanpamentutik alde egiten zuten bitartean, udako izpiritua eta lagun berriekin une ahaztezinak partekatu izanaren poza zeramaten berekin.

1. Zer jarduera egiten zuten hurrek udalekuan zeuden bitartean?

---

2. Zer aurkitu zuten hurrek naturan egindako esplorazioetan?

---

3. Zer egiten zuten hurrek gauetan suaren inguruan?

---

4. Zer ikasi zuten hurrek udalekuan?

---

5. Nola sentitzen ziren haurrak uda amaieran agurtzean?

---

6. Zer agindu zuten hurrek agur esaterakoan?

---

7. Zer eragin izan zuen udalekuak hurren lagunengan?

---

8. Zein zen hurrek ikasi zuten baliorik garrantzitsuena udako kanpamentua?

"UDAKO MUNSTROA"

Bazen Max izeneko munstro bat, itxura beldurgarriarekin baina bihotz atsegina zuena eta uda maite zuena. Max baso ilun eta hostotsu batean bizi zen, baina triste sentitzen zen beti, ezin zuelako eguzkiaz, hondartzaz eta udak eskaintzen zituen abentura guztiez gozatu.

Maxek izugarri maite zituen umeen barre-algarak uretan eta barbakoa usaina airean. Hareazko gazteluak eraikitzea eta zelai berdeetatik korrika ibiltzea zuen amets, baina inor ez zitzaion hurbiltzen arriskutsua zela uste zutelako.

Egun batean, Maxek erabaki zuen ezin zuela bere kobazuloan ezkutatuta jarraitu, denak udaz gozatzeko ari ziren bitartean. Beldurrari aurre egitea erabaki zuen, eta guztiei erakutsi zien ez zela batere arriskutsua. Lorezko alkandorarik onenaz jantzi zen, eta irribarre handi bat egin zuen aurpegian.

Max herrirantz abiatu zen, eta hasieran jendea ikaratu egin zen hura ikustean. Baina Maxek ahots leun eta atseginez hitz egin zuen, uda maite zuela esan zien, eta dibertimendu eta adiskidetasun pixka bat besterik ez zuela nahi. Umeak, jakin-minez eta adoretso, poliki-poliki hurbildu zitzaizkion.

Max munstro kaltegabea zela konturatu ziren. Istorio dibertigarriak kontatu zizkien eta burbuila erraldoiak egiten irakutsi zien. Haurrak asko dibertitu ziren berarekin, eta konturatu ziren itxurak ez direla beti diruditenak.

Laster, Max herriko munstrorik maiteena bihurtu zen. Haurrek beren jolasetara gonbidatu zuten eta izozkiak partekatu zituzten elkarrekin. Maxek, azkenean, udaz gozatu ahal izan zuen, eta beti amestu zituen gauza guztiak egin.

Denborak aurrera egin ahala, Max konturatu zen benetako edertasuna pertsonen barnean zegoela eta ez zuela axola kanpotik nola ikusten ziren. Maitasunak eta adiskidetasunak itxurarik ez dutela ezagutzen ikasi zuen, eta denek merezi dutela maitatuak eta onartuak izateko aukera.

Egun hartatik aurrera, Max udako babeslea bihurtu zen, haurrak zainduz eta urteko garairik bero eta alaienez denek goza zezaketela ziurtatuz. Haien istorioa kondaira bihurtu zen, eta uda iristen zen bakoitzean, denek gogoratzen zuten nola munstro iletsu eta atsegin batek maitasunaren eta onarpenaren benetako esanahia erakutsi zien.

1. Zergatik sentitzen zen Max triste baso eder batean bizi arren?

---

2. Zer erabaki zuen Maxek bere egoera aldatzeko, eta zer ikasi zuen esperientzia horretatik?

---

3. Nola erreazionatu zuen jendeak Maxek herrira hurbiltzea erabaki zuenean?

---

4. Zer egin zuen Maxek haurren konfiantza bereganatzeko?

---

5. Zein irakaspen garrantzitsu aurkitu zuten haurrek Maxekin harremanetan jartzean?

---

6. Nola bihurtu zen Max udako babesle eta zer eginkizun izan zuen komunitatean?

---

7. Zer balio transmititu zizkien Maxen historiak pertsonei?

---

8. Zer oroitzapen utzi zuen Maxek komunitatean eta nola eragin zuen uda ospatzeko moduan?

"EGUZKIPEAN ONDO PASATZEA"

Bazen behin Pedro izeneko haur bat, uda noiz iritsiko zain zirrara handiz zegoena. Pedrok uda maite zuen, dibertimenduz, eguzki distiratsuz eta aire zabaleko abentura ugariz betetako egunak zirelako.

Azkenean, udako lehen eguna iritsi zenean, Pedro goiz esnatu zen eta ohetik salto egin zuen. Korrika etxeko lorategira joan zen, eta haize beroa sentitu zuen aurpegia laztantzen. Uda iritsia zen!

Pedro eta bere ahizpa txikia, Ana, bainujantziak jantzi eta atzeko patiora atera ziren. Igerileku puzgarri bat zuten erabiltzeko prest. Pedrok urez bete zuen igerilekua, Anak emozioz jauzi egiten zuen bitartean. Biak ur freskoan sartu eta igeri eta plisti-plasta ibili ziren ordu luzez.

Bainu freskagarri baten ondoren, Pedrok eta Anak kapelak jantzi eta esploratzera irten ziren. Auzotik ibili ziren, lore koloretsuei begira eta txorien kantu alaia entzuten. Pedrok Anari erakutsi zion nola bildu basoko loreak sorta ederrak egiteko.

Arratsaldean, Pedro eta Ana lagunekin bildu ziren parkean. Zelai berde handi bat zegoen, non korrika eta jolasean ibil zitezkeen. Elkarrekin, errelebo lasterketa zirrargarria antolatu zuten eta elkarri barre egin zioten lekukoa pasatzen zuten bitartean. Gero sokara jolastu eta salto egiten ibili ziren.

Hondartzarako bidaiak ere egin zituzten Pedro's eta bere familiarentzat. Egund eguzkitsu batean, beren gauzak paketatu eta kostaldera abiatu ziren. Pedrok bainujantzia jantzi eta hondarrezko gaztelu bat eraiki zuen itsasertzean. Olatuen gainera jauzi egin zuen bere surf taularekin, eta barre egin zuen olatu batek hondartzara eramaten zuen bakoitzean.

Eguzkia sartzen hasi zenean, Pedrok eta bere familia afari goxoa egin zuten aire zabalean. Janaria berotu zuten su batean, eta istorio dibertigarriak kontatu zituzten izarren azpian. Pedro manta batean kuzkurtu zen izar distiratsuz betetako gaueko zeruari begira.

Udak aurrera egin ahala, Pedrok eta Anak jolas-parke bat ere bisitatu zuten. Errusiar mendi zirrargarrietara igo eta norian bueltaka ibili ziren. Pedro airean hegan balego bezala sentitzen zen, Anak barre eta oiher egiten zuen bitartean.

Uda hegan igaro zen eta laster itzuli zen eskolara. Pedrok atzera begiratu zuen irribarrea aurpegian, udako oporretan izandako abentura harrigarri guztiak gogoratzen zituen bitartean. Oroitzapen zoriontsuz beterik zegoen, eta irrikaz zegoen datorren udan istorio zirrargarri gehiago sortzeko.

Eta horrela, Pedrok udako magia bere bihotzean gorde zuen, beti bere oroitzapenetan itzuli ahal izango zela eta urtero bere itzuleraren zain egongo zela jakinda.

1. Zergatik espero zuen Pedrok hain hunkiturik udaren etorrera?

---

2. Nola hasi zuen Pedrok udako lehen eguna eta zer jarduera egin zituen arrebarekin?

---

3. Zer egin zuten Pedrok eta Anak auzoan zehar egindako miaketan?

---

4. Zer egin zuten Pedrok eta bere lagunek parkean?

---

5. Zein izan zen Pedrok udan bizi izan zuen esperientziarik zirraragarrienetako bat?

---

6. Zer egin zuten Pedrok eta bere familiak hondartzara egindako bisitan?

---

7. Zein izan zen Pedroren jarduerarik gogokoenetako bat jolas-parkean?

---

8. Nola sentitu zen Petri uda amaieran eta zer pentsakizun zituen bitako abenturei buruz?

"KOBAZULO MISTERIOTSUA"

Behin bost laguneko talde bat zegoen: Juan, Marta, Pedro, Sofia eta Ana. Banaezinak ziren eta abentura zirraragarrien bila zebiltzaten beti. Asteburu batean, beren hiritik gertu zegoen baso eder batean kanpatzea erabaki zuten. Naturaz gozatzeko eta elkarrekin oroitzapen ahaztezinak sortzeko irrikaz zeuden.

Basora iritsi eta aintzira kristalino baten ondoan jarri zuten kanpamendua. Instalatu ondoren, inguruak arakatzea erabaki zuten. Bidean aurrera zihoazela, mapa zahar bat aurkitu zuten harri baten azpian zimurturik. Hunkituta zeuden, abentura handi baten hasiera iruditzen baitzitzaien.

Mapak "X" batez markatutako kokapen bat erakusten zuen, "Kobazulo misterioitsua" izeneko leku batean. Hurrek bazekiten kobazulo horren atzeko misterioa argitu behar zutela. Maparen jarraibideei jarraituz, basoan sartzen hasi ziren.

Hurbildu ahala, umeez distira berde bitxi bat nabaritu zuten zeruertzean. Aztoratuta zeuden eta jarraitzea erabaki zuten. Ibilaldi nekagarri baten ondoren, kobazulo misterioitsuaren sarrerara iritsi ziren. Ilunpetan sartu ahala, distira berdea indartu egin zen.

Kobazuloaren barruan, inskripzio bitxi bat aurkitu zuten horman: "Basoko igarkizunak ebatzen dituztenek bakarrik aurkituko dute sekretua". Hurrek ulertu zuten erronkak zeudela haien zain, baina ez ziren kikildu eta aurrera egitea erabaki zuten.

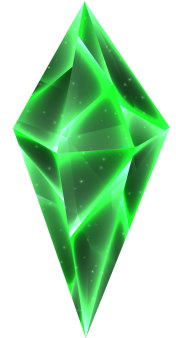
Lehen igarkizuna ispiluz betetako gela batean zegoen. Hurrengo urratsak erakutsiko zuen ispilu zuzena aurkitu behar zuten. Asko pentsatu ondoren, ikusi zuten ispilurik txikienak bakarrik zuela ezkutuko inskripzio bat, honela zioena: "Jarraitu uraren jarioari". Uraren hotserantz jo behar zutela ulertu zuten.

Uraren soinuak kobazulo barruko erreka txiki batera eramane zituen. Errekan aurrera egin ahala, zubi zahar bat aurkitu zuten. Kontu handiz gurutzatu eta hormetan idatzitako igarkizunak betetako areto batera iritsi ziren. Asmakizun deliberatu bakoitzak gehiago hurbiltzen zituen sekretura.

Igarkizun burutsu batzuk ebatzi ondoren, azkenean lurpeko kamera handi batera iritsi ziren. Erdian, urrezko estatua zahar bat aurkitu zuten. Estatuak kristal berde distiratsu bat zeukan eskuetan.

Kristala ukitu zutenean, bere inguruko guztia argitu zen eta estatuaren atzeko sarrera sekretu bat erakutsi zuen. Sartu eta antzinako altxor eta pergaminok betetako gela bat aurkitu zuten. Hurrek bazekiten zerbait benetan berezia aurkitu zutela.

Gela arakatu ondoren, dena azaltzen zuen pergamino bat aurkitu zuten: estatua eta kristal berdea naturaren zaindariak ziren. Basoa arriskuan zegoen gizakien kutsadura eta gutziaren ondorioz. Pergaminoak erakusten zuen kristal berdeak basoa garbitzeko eta haren oreka naturala lehengoratzeko ahalmena zuela.

Hartu zuten erantzukizunaz jabetuta, hurrek basoa babestea erabaki zuten, eta beren komunitatean natura zaintzearen garrantzia zabaltzea. Kristal berdearen boterea erabili zuten kutsadurak kaltetutako eremuak sendatzeko, eta garbitzeko eta basoberritzeko kanpainak antolatu zituzten beste pertsona batzuekin batera.

Juan, Marta, Pedro, Sofia eta Anaren ahaleginei esker, basoa poliki-poliki suspertzen hasi zen. Animaliak itzuli egin ziren, zuhaitzak berriro loratu, eta aintzira kristalinoak bere garbitasuna berreskuratu zuten.

Kobazulo misteriotsuaren misterioa belaunaldiz belaunaldi transmititu zen historia bihurtu zen. Haurrak bertako heroi bihurtu ziren, eta haien ausardiak eta naturarekiko konpromisoak ingurumena zaintzera bultzatu zituzten beste asko.

Egun horretatik aurrera, Juanek, Martak, Pedrok, Sofiak eta Anak naturaren zaindari izaten jarraitzeko konpromisoa hartu zuten, erronka berriei aurre egiteko eta mundu naturalak eskaintzen zizkien altxorrek babesteko beti prest.

1. Nortzuk ziren istorioaren protagonistak?

---

2. Nora joatea erabaki zuten lagunek kanpaldian?

---

3. Zer aurkitu zuten hurrek inguruak arakatzeko ari zirela?

---

4. Zer inskripzio aurkitu zuten haitzuloaren horman?

---

5. Zer egin behar izan zuten hurrek ispiluz betetako gelan?

---

6. Zer aurkitu zuten hurrek kristal berdea ukitzean?

---

7. Zein zen estatuaren eta kristal berdearen egitekoa?

---

8. Nola erabaki zuten hurrek basoa babestea eta zer lortu zuten beren ahaleginei esker?
